

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM**KARAR****D.C. BAŞVURUSU**

Başvuru Numarası : 2018/13863

Karar Tarihi : 16/6/2021

Başkan : Kadir ÖZKAYA

Üyeler : Engin YILDIRIM

Celal Mümtaz AKINCI

Rıdvan GÜLEÇ

Yıldız SEFERİNOĞLU

Raportör : Ayhan KILIÇ

Başvurucu : D.C.

Vekili : Av. Ata ÖVER

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru, suçta kullanıldığı gerekçesiyle el konulan ancak sonradan iadesine hükmedilen geminin kullanılmamasından kaynaklanan zararın karşılanmaması nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

II. BAŞVURU SÜRECİ

2. Başvuru 4/5/2018 tarihinde yapılmıştır.

3. Başvuru, başvuru formu ve eklerinin idari yönden yapılan ön incelemesinden sonra Komisyona sunulmuştur.

4. Komisyonca başvurunun kabul edilebilirlik incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

5. Bölüm Başkanı tarafından başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin birlikte yapılmasına karar verilmiştir.

6. Başvuru belgelerinin bir örneği bilgi için Adalet Bakanlığına (Bakanlık) gönderilmiştir. Bakanlık, görüşünü bildirmiştir.

7. Başvurucu, Bakanlığın görüşüne karşı beyanda bulunmuştur.

III. OLAY VE OLGULAR

8. Başvuru formu ve eklerinde ifade edildiği şekliyle ilgili olaylar özette şöyledir:

9. Başvurucu, Marshall Adaları Cumhuriyeti'nde kurulu bir şirkettir. Şirketin olay tarihindeki ortaklarından biri M.H.dir. Olay tarihinde M.H. aynı zamanda G. Petrol Depoculuk Sanayi ve Ticaret Limitet Şirketinin de (G. Limitet Şirketi) ortağı ve temsilcisidir.

A. Ceza Soruşturmasına İlişkin Süreç

10. Başvurucu Şirketin donatıcı olduğu Panama bandıralı *Chernomores* isimli gemide taşınan 1.852,681 metrik ton LPG cinsi eşyanın Gebze'de bulunan Petrokimya İhtisas Gümrüğü tarafından ithal edilmesi gerektiği hâlde Derince Limanı'nda bulunan G. Limitet Şirketinin tesislerine boşaltılmak istendiği iddialarıyla ilgili olarak soruşturma başlatılmıştır.

11. Kocaeli 3. Sulh Ceza Mahkemesinin 10/7/2008 tarihli kararıyla gemiye el konulmasına karar verilmiştir. Başvurucunun iddiasına göre gemiye ve içindeki eşyaya 31/12/2007 tarihinde Derince Liman Müdürlüğü tarafından hâkim kararı olmaksızın fiilen el konulmuştur ancak gemiye 10/7/2008 tarihinden önce el konulduğuna ilişkin olarak herhangi bir belge başvuru formuna eklenmemiştir.

12. Kocaeli Cumhuriyet Başsavcılığınca (Başsavcılık) 24/2/2009 tarihli iddianameyle sahte manifesto ve konşimento düzenlemek suretiyle akaryakıt kaçakçılığı ve resmî belgede fiili sahtecilik suçlarını işlediği gerekçesiyle M.H. aleyhine Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesinde kamu davası açılmıştır. İddianamede, M.H.nin başvurucuya ait gemide taşınan 1.852,681 metrik ton LPG eşyasının 858.650 metrik tonluk kısmını Derince Limanı'na boşaltacakmış gibi gerçeğe aykırı manifesto ve konşimentoyla işlem yapmaya çalıştığı belirtilmiştir. İddianamede LPG eşyasının tamamının M.H.nin ortağı olduğu G. Limitet Şirketinin Derince Limanı'ndaki tesislerine boşaltıldığı ve bu suretle gümrük işlemleri yapılmaksızın 1.852.681 metrik ton LPG eşyasını Türkiye'ye sokmaya teşebbüs ettiği ifade edilmiştir.

13. Başvurucu 10/2/2010 tarihli duruşmada davaya katılma talebinde bulunmuştur. Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesi başvurunun katılma talebini kabul etmiştir.

14. Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 24/9/2010 tarihli kararıyla M.H.nin 21/3/2007 tarihli ve 5607 sayılı Kaçakçılıkla Mücadele Kanunu'nun 3. maddesinin (1) numaralı fıkrasına muhalefet etme ve özel belgede sahtecilik suçlarından mahkûmiyetine karar vermiştir. Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesi ayrıca geminin karar kesinleştiğinde şirkete iadesine hükmetmiştir. Kararın gerekçesinde özetle şunlar ifade edilmiştir:

i. Sank M.H. suç tarihinde G. Limitet Şirketinin müdürüdür. Dava konusu LPG Oxtan unvanlı şirket ile gemi donatıcı başvuru arasında akdedilen 8/2/2007 tarihli satış sözleşmesine istinaden Ukrayna'nın Reni Limanı'ndan ihtilaf konusu gemiye yüklenmiştir. Oxtan Şirketi tarafından eşyanın G. Limitet Şirketine satışı taahhüt edilmiştir. Sözleşmeye göre yük Derince Limanı'nda boşaltılacaktır. Yine sözleşmede yükün 1.900 metrik ton LPG olduğu belirtilmiştir. Dava konusu yüke ilişkin 19/2/2007 tarihli orijinal konşimentoda da malın yükleteni ve gönderilene Oxtan Şirketi, yükleme limanı Lichievsk ve Reni-Ukrayna, boşaltma limanı ise Türkiye'deki güvenli bir liman olarak gösterilmiştir.

ii. Suç tarihinde başvuruçunun hissedarlarından olan sanık, dava konusu gemi ve yükü önce Zonguldak Filyos Limanı'na yönlendirmiş ancak bu limanın ihtisas gümrüğü olmaması sebebiyle malın tahliyesine izin verilmemiştir. Bunun üzerine sanık, gemiyi Derince Limanı'na getirmiştir. Sanık LPG depolama ve dağıtım faaliyetiyle uğraşan K. Anonim Şirketine gerçeğe aykırı özet beyan verdirerek LPG'yi Türkiye'ye sokmaya çalışmıştır. Gümrük yetkililerine verilen 19/4/2007 tarihli özet beyanda geminin çıkış yeti Romanya, yükünün brüt ağırlığı toplam 858.650 metrik ton, yükün göndereni başvuruçusu, gönderileni K. Anonim Şirketi olarak gösterilmiştir. Sevkiyata ilişkin belgelerde farklılıklar bulunduğu Derince Gümrük Müdürlüğü yetkililerinin dikkatini çekmesi üzerine suç ihbarında bulunulmuştur.

iii. Bu şekilde özetlenen olayda sanığın suça konu LPG cinsi eşyayı, ihtisas gümrüğü olmaması sebebiyle gümrük işlemlerinin yapılması mümkün olmayan bir limandan sahte manifestolar ve konşimentolar ile gümrük işlemlerini yapmaksızın yurda sokmaya teşebbüs ettiği sabittir.

iv. Donatan şirketin sanığın eylemine iştirak ettiğine dair delil bulunmadığından geminin başvuruçuya iadesi gerekmiştir.

15. Yargıtay 7. Ceza Dairesi 27/3/2013 tarihli kararıyla ilk derece mahkemesi kararını düzelterek onamıştır. Kararın düzeltilen kısmında gemide bulunan 858.650 metrik ton LPG'nin müsaderesine hükmedilmiştir.

16. Kararın kesinleştiği hususu 15/8/2013 tarihinde başvuruçuya bildirilmiştir. Başvuruçusu 19/8/2013 tarihinde geminin teslimi için Doğu Marmara Gümrük ve Ticaret Müdürlüğüne başvurmuştur. Ancak gemideki yükün boşaltılmamış olması sebebiyle teslim hâle gelmediği belirtilerek talep yerine getirilmemiştir. Başvuruçunun beyanına göre LPG'nin tahliyesi 3/3/2014 tarihinde sağlanmış ve gemi ancak bu tarihte iade edilebilir hâle gelmiştir.

B. Tazminat Davasına İlişkin Süreç

17. Başvuruçusu 31/10/2013 tarihinde Kocaeli 3. Ağır Ceza Mahkemesinde (Mahkeme) 4/12/2004 tarihli ve 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 141. maddesi uyarınca tazminat davası açmıştır. Davaya dilekçesinde başvuruçusu, gemiye 31/12/2007 tarihinden itibaren fiilen, 10/7/2008 tarihi itibarıyla da hâkim kararıyla haksız olarak el konulduğunu belirtmiş; el koyma müddetince geminin çalıştırılmamasından kaynaklanan toplam 43.956.000 TL zararın tazmin edilmesini talep etmiştir.

18. Mahkeme tarafından 24/1/2014 tarihinde geminin bulunduğu yerde bilirkişilerle birlikte keşif yapılmıştır. Bilirkişi heyeti tarafından düzenlenen 21/4/2014 tarihli raporda olay tarihinde 29 yaşında olan gemiye el konulma tarihi olan 19/4/2007'den sonra geminin devamlı olarak çalışabileceğine ilişkin belge sunulmadığı için zarar hesaplaması yapılamayacağı belirtilmiştir. Raporda, geminin sertifikalarının süresinin 2006 yılı sonunda dolduğu ve teknik yetersizlikler nedeniyle 2006 yılında çeşitli limanlarda alıkonulduğu ifade edilmiştir. Raporda ayrıca bu tür gemilerin kullanım ömrünün otuz yıl olduğu ve ancak Karadeniz ve Doğu Akdeniz limanlarında çalışabileceği, tüm yıl boyunca çalışmasının da mümkün olmadığı notu yer almaktadır. Mahkeme talimat yoluyla ikinci bir bilirkişi

heyetinden rapor almıştır. İkinci bilirkişi heyetine düzenlenen 21/9/2015 tarihli raporda da bu tür gemilerin 2007 ve 2008 yıllarında ayda/yılda ortalama kaç saat çalışacağına ilişkin belge bulunmaması sebebiyle hesaplama yapılamayacağı ifade edilmiştir.

19. Yargılama sırasında A. Limitet Şirketi 30/9/2014 tarihli dilekçesiyle müdahale talebinde bulunmuştur. Müdahale dilekçesinde geminin Körfez İcra Müdürlüğü'nün 2010/2181 numaralı dosyasında icra takibine konu olduğu, icra sonucu geminin 10/2/2011 tarihinde alacağına mahsuben T.B.B.ye ihale edildiği belirtilmiştir. Dilekçede, T.B.B.nin 16/8/2012 tarihli satış ve alacağın temlik sözleşmesi ile gemiyi şirketlerine sattığı ve tazminat davasından doğan alacağın kendilerine ödenmesi gerektiği ifade edilmiştir. Bakanlık görüşünde belirtildiğine göre A. Limitet Şirketi bu iddialarını destekleyen belgeleri dosyaya eklemiş ve Mahkeme bu belgeleri değerlendirerek 20/1/2015 tarihli celsede müdahale talebinin kabulüne karar vermiştir.

20. Mahkeme 3/11/2015 tarihli kararıyla davayı reddetmiştir. Kararın gerekçesinde, davaya konu geminin elkoyma kararından önce verilmiş olan seferden men kararı gereğince limanda bekletildiği vurgulanmıştır. Kararda, elkoymanın mevcut suç şüphesi ve sanık hakkında verilen mahkûmiyet kararı kapsamında haklı olduğunun kabul edildiği belirtilmiştir. Sanık M.H.nin suç tarihinde başvuru Şirketin hissedarı olduğuna işaret eden Mahkeme, sanığın bu kapsamda başvuru adına Oxton Şirketi ile sözleşme dahi imzalamadığına dikkat çekerek gemi sahibi ile arasında organik bağ bulunduğu kanaatine varıldığını ifade etmiştir. Mahkeme son olarak 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesi uyarınca Hazinesin sorumluluğunun şartları oluşmasa da başvuru M.H. aleyhine tazminat davası açabileceğine vurgu yapmıştır.

21. Başvuru bu karara karşı temyiz yoluna başvurmuştur. Yargıtay 12. Hukuk Dairesi 6/11/2017 tarihli kararıyla mahkeme kararını onamıştır. Başvuru; onama kararının tebliğ edilmediğini, karardan 3/5/2018 tarihinde haberdar olduğunu belirtmiştir.

22. Başvuru 4/5/2018 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

IV. İLGİLİ HUKUK

23. İlgili ulusal ve uluslararası hukuk için bkz. *Hanife Ensaroğlu*, B. No: 2014/14195, 20/9/2017, §§ 25-40.

V. İNCELEME VE GEREKÇE

24. Mahkemenin 16/6/2021 tarihinde yapmış olduğu toplantıda başvuru incelenip gereği dşünlüldü:

A. Başvurucunun İddiaları ve Bakanlık Görüşü

25. Başvuru, tazminat talebinin reddedilmesi nedeniyle mülkiyet hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Başvuru; Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından gemi hakkında müsadere kararı verilmeyip iadesine hükmedildiğine göre iyi niyetli olduğunun kabul edildiğini, bu durumda Mahkemenin M.H. ile arasında organik bağ bulunduğu tespitinin kabul edilmesinin mümkün olmadığını belirtmiştir. Başvuru ayrıca Mahkemenin zararın M.H.ye karşı açılacak bir davayla tazmininin istenebileceği görüşünün Yargıtay içtihadıyla uyumadığını, M.H. aleyhine açılacak davada devletin sorumluluğunun

tartışılmayacağını ifade etmiştir. Başvurucu, yargılamanın altı yıldan fazla sürede sonuçlandırılmasından ve kararın kesinleşmesinden sonra da gemideki yakıtın henüz boşaltılmadığı gerekçesiyle teslim edilmemesinden devletin sorumlu olduğunu savunmuştur. Başvurucu son olarak devletin daha hızlı bir yargılama yapıp zararın bilyütmesini önlemesi mümkün olduğu gibi teminat karşılığı gemiyi serbest bırakma seçeneğini de tercih etmesinin olası bulunduğunu iddia etmiştir.

26. Bakanlık görüşünde,

i. Geminin 2010 yılında konu olduğu icra takibi sonucu alacağına mahsuben T.B.B.ve 10/2/2011 tarihinde ihale edildiği ve ihalenin 17/2/2012 tarihinde kesinleştiği, T.B.B.nin de 16/8/2012 tarihinde noterde imzalanmış sözleşme ile gemiyi tüm hak ve talepleri ile birlikte A. Limitet Şirketine devrettiği belirtilmiştir. Geminin mülkiyetinin 2012 yılında kesin olarak başvurunun elinden çıkmış olması sebebiyle mağdur statüsünün bulunup bulunmadığının tartışılması gerektiği ifade edilmiştir.

ii. 21/4/2014 tarihli bilirkişi raporunda; geminin teknik yetersizlikler nedeniyle 2006 yılında çeşitli limanlarda alıkonulduğuna ve 2006 yılı sonu itibarıyla sefere ilişkin sertifika sürelerinin dolmuş olduğuna, başvuru konusu gemi gibi otuz yaş üstü gemilerin hurdaya çıkarıldığı ve söküldüğü tespitlerinin yapıldığına dikkat çekilmiştir. Elkoyma tarihinden önce geminin sertifika sürelerinin dolduğu ve sefere uygun olmadığı tespitleri dikkate alındığında elkoyma nedeniyle başvurunun mağduriyetinin bulunmadığı değerlendirilmiştir.

iii. Suçla mücadele gibi zor bir alanda hangi tedbirlerin gerekli olup olmadığının değerlendirilmesinin öncelikli olarak ilgili kamu makamlarının yetkisinde olduğu, bu alanda ne gibi tedbirlerin alınması gerektiği hakkında sorumlu ve yetkili otoritelerin daha isabetli karar verebilecek konumda oldukları belirtilmiştir. Somut olayda sanık M.H.nin kanuna aykırı şekilde yurda LPG cinsi ınalı sokmaya çalıştığı, bu eylem için söz konusu gemiyi aracı kullandığı, bu hususların ceza davası ile kesinleştiği ve bu şahsın başvuru Şirket ile organik bağının bulunduğunun tespit edildiği ifade edilmiş; bunlar dikkate alındığında kamu makamlarının takdir marjlarını aşmadığı görüşü açıklanmıştır.

iv. Somut olayda geminin mülkiyetinin tartışmalı olması yönüyle olayın *Hanife Ensaroğlu* kararındaki olaydan farklılaştığı iddia edilmiştir. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin (AİHM) *Yaşar v. Romanya* (B. No: 64863/13, 26/11/2019) başvurusuna atıfta bulunularak müdahalenin ölçülü olduğu savunulmuştur.

27. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanında başvuru formundaki iddialara ek olarak geminin iadesine hak kazanıldığı tarihin yükün tahliye edildiği 3/3/2014 olarak kabulü gerektiğini belirtmiştir. Başvurucu, geminin icrada satılmış olmasının -geminin 4-5 yıl kullanılmadığı gözetildiğinde- devletin sorumluluğunu ortadan kaldırmayacağını ifade etmiştir. Bilirkişi raporundaki tespitlere yönelik olarak başvuru, söz konusu raporda belirtilen eksikliklerin Mahkeme tarafından araştırılmadığına dikkat çekmiştir. Başvurucu ayrıca Bakanlığın geminin icrada satıldığı iddiasına yönelik olarak ihalenin kesinleştiği 17/2/2012 tarihinden önce geminin mülkiyetinin kendisinde bulunduğunu, bu tarihten önceki 4-5 yıllık dönemde gemi üzerinde tasarrufla bulunmadığını vurgulamıştır. Başvurucu son olarak başvurunun koşullarının *Hanife Ensaroğlu* kararındakinden farklı olmadığını belirtmiştir.

B. Değerlendirme

28. Anayasa'nın iddianın değerlendirilmesinde dayanak alınacak "Mülkiyet hakkı" kenar başlıklı 35. maddesi şöyledir:

"Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir.

Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir.

Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz."

1. Kabul Edilebilirlik Yönünden

29. Bakanlık iki nedenden dolayı başvurucunun mağdur statüsünün bulunmadığını öne sürmüştür. Bakanlığa göre geminin 17/2/2012 tarihinde başvurucunun mülkiyetinden çıkmış olması, seferde kullanılmasının teknik ve hukuki nedenlerle mümkün olmaması sebebiyle başvurucunun mağdur statüsü bulunmamaktadır.

30. 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un "Bireysel başvuru hakkına sahip olanlar" kenar başlıklı 46. maddesinin (1) numaralı fıkrası uyarınca bireysel başvuru ancak ihlale yol açtığı ileri sürülen işlem, eylem ya da ihmal nedeniyle güncel ve kişisel bir hakkı doğrudan etkilenenler tarafından yapılabilir.

31. Buna göre bir kişinin Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunabilmesi için üç temel ön koşulun birlikte bulunması gerekmektedir. Bunlar, başvuruya konu edilen kamu gücü eylem veya işleminden ya da ihmalinden başvurucunun *güncel bir hakkı* nedeniyle *kişisel olarak ve doğrudan* etkilenmesidir. Bu çerçevede ortaya çıkan sonuç nedeniyle başvurucunun mağdur olduğunu ileri sürmesi gerekir (Omur Doğanay, B. No: 2013/1977, 9/1/2014, § 42).

32. Gemi hakkında elkoyma kararının verildiği 10/7/2008 tarihinde geminin mülkiyetinin başvurucuya ait olduğuyula ilgili olarak bir ihtilaf bulunmamaktadır. Geminin 17/2/2012 tarihinde başvurucunun mülkiyetinden çıkmış olması elkoyma biçimindeki müdahalenin 10/7/2008-17/2/2012 tarihleri arasındaki mağdurunun başvuru olduğu gerçeğini değiştirmemektedir. Öte yandan geminin teknik ve hukuki olarak sefere uygun olup olmadığı sorunu mağduriyetin varlığıyla ilgili değil müdahalenin esasıyla ilgili bir mesele olarak değerlendirilmiştir. Dolayısıyla Bakanlığın başvurucunun mağdur statüsüyle ilgili iddialarının reddi gerekir.

33. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

2. Esas Yönünden

a. Mülkün Varlığı

34. Başvuruya konu geminin 17/2/2012 tarihine kadar başvurucunun mülkiyetinde bulunduğu açık olduğuna göre mülkün varlığıyla ilgili olarak bir ihtilaf bulunmamaktadır.

b. Müdahalenin Varlığı ve Türü

35. Anayasa'nın 35. maddesi ile mülkiyet hakkına temas eden diğer hükümleri birlikte değerlendirildiğinde Anayasa'nın mülkiyet hakkına müdahaleyle ilgili üç kural ihtiva ettiği görülmektedir. Buna göre Anayasa'nın 35. maddesinin birinci fıkrasında, herkesin mülkiyet hakkına sahip olduğu belirtilmek suretiyle *mülkten barışçıl yararlanma hakkına* yer verilmiş; ikinci fıkrasında da mülkten barışçıl yararlanma hakkına müdahalenin çerçevesi belirlenmiştir. Maddenin ikinci fıkrasında genel olarak mülkiyet hakkının hangi koşullarda sınırlanabileceği belirlenerek aynı zamanda *mülkten yoksun bırakmanın şartlarının* genel çerçevesi de çizilmiştir. Maddenin son fıkrasında ise mülkiyet hakkının kullanımının toplum yararına aykırı olamayacağı kurala bağlanmak suretiyle devletin *mülkiyetin kullanımını kontrol etmesine* ve düzenlemesine imkân sağlanmıştır. Anayasa'nın diğer bazı maddelerinde de devlet tarafından mülkiyetin kontrolüne imkân tanıyan özel hükümlere yer verilmiştir. Ayrıca belirtmek gerekir ki mülkten yoksun bırakma ve mülkiyetin düzenlenmesi, mülkiyet hakkına müdahalenin özel biçimleridir (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, B. No: 2014/1546, 2/2017, §§ 55-58).

36. Elkoyma tedbiri, suç isnadı kapsamında uygulanan geçici bir koruma tedbiri mahiyetindedir. Başvurucunun geçici bir süreyle de olsa mülkünden yoksun bırakılmasının mülkiyet hakkına müdahale teşkil ettiği kuşkusuzdur. Müdahalenin türünün ise yol açtığı sonuçlar yanında amacı da gözetilerek belirlenmesi gerekmektedir. Somut olayda elkoyma tedbirinin uygulanmasıyla başvuru, mülkünden bütünüyle yoksun bırakılmış değildir. Başvurucunun donatısı olduğu geminin akaryakıt kaçakçılığında kullanıldığı gerekçesiyle gemiye el konulmuştur. Dolayısıyla esas itibarıyla toplum yararına aykırı olarak suçta kullanılmasının önlenmesi amacıyla mülkün kontrolü söz konusu olduğuna göre başvuru, mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin mülkiyetin kullanımının kontrolüne veya düzenlenmesine ilişkin üçüncü kural çerçevesinde incelenmesi gerekir (benzer yöndeki değerlendirme için bkz. *Hanife Ensaroğlu*, § 52).

c. Müdahalenin İhlal Oluşturma Oluşturmadığı

37. Anayasa'nın 13. maddesi şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, özetine dokunulmaksızın yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, Anayasanın sözüne ve ruhuna, demokratik toplum düzeninin ve laik Cumhuriyetin gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

38. Anayasa'nın 35. maddesinde mülkiyet hakkı sınırsız bir hak olarak düzenlenmemiş, bu hakkın kamu yararı amacıyla ve kanunla sınırlandırılacağı öngörülmüştür. Mülkiyet hakkına müdahalede bulunulurken temel hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasına ilişkin genel ilkeleri düzenleyen Anayasa'nın 13. maddesinin de gözönünde bulundurulması gerekmektedir. Dolayısıyla mülkiyet hakkına yönelik müdahalenin Anayasa'ya uygun olabilmesi için müdahalenin kanuna dayanması, kamu yararı amacı taşıması ve ayrıca ölçülülük ilkesi gözetilerek yapılması gerekmektedir (*Recep Tarhan ve Afife Tarhan*, § 62).

I. Kanunilik

39. Mülkiyet hakkına yönelik müdahalelerde ilk incelenmesi gereken ölçüt kanuna dayalı olma ölçütüdür. Bu ölçütün sağlanmadığı tespit edildiğinde diğer ölçütler bakımından

inceleme yapılmaksızın mülkiyet hakkının ihlal edildiği sonucuna varılacaktır. Müdahalenin kanuna dayalı olması, müdahaleye ilişkin yeterince ulaşılabilir, belirli ve öngörülebilir kanun hükümlerinin bulunmasını gerektirmektedir (*Türkiye İş Bankası A.Ş.* [GK], B. No: 2014/6192, 12/11/2014, § 44; *Ford Motor Company*, B. No: 2014/13518, 26/10/2017, § 49; *Necmiye Çiftçi ve diğertleri*, B. No: 2013/1301, 30/12/2014, § 55).

40. 5271 sayılı Kanun'un 128. maddesinin (1) numaralı fıkrasında soruşturma veya kovuşturma konusu suçun işlendiğine ve bu suçlardan elde edildiğine dair somut delillere dayanan kuvvetli şüphe sebebi bulunan hâllerde şüpheli veya sanığa ait taşınmazlara, kara, deniz veya hava ulaşım araçlarına, banka veya diğer mali kurumlardaki her türlü hesaba, gerçek veya tüzel kişiler nezdindeki her türlü hak ve alacaklara, kıymetli evraka, ortağı bulunduğu şirketteki ortaklık paylarına, kiralık kasa mevcutlarına ve diğer mal varlığı değerlerine el konulabileceği hükme bağlanmıştır. Öte yandan anılan maddenin (2) numaralı fıkrasının (d) bendinde (1) numaralı fıkra hükmününün 5607 sayılı Kanun'da tanımlanan ve hapis cezası gerektiren suçlar hakkında da uygulanacağı belirtilmiştir.

41. Söz konusu kanun hükümlerinin açık, ulaşılabilir ve öngörülebilir mahiyette olduğu dikkate alındığında başvuru konusunun mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin kanuna dayandığının bulunduğu kuşkusuzdur.

42. Başvurucu, Liman Müdürlüğü tarafından gemiye 31/12/2007 tarihinde hâkim kararı olmaksızın fiilen el konulduğunu belirtmekte ise de bu iddiasını ispatlayan herhangi bir belgeyi başvuru formuna eklememiştir. Öte yandan başvuru formunun anayasal şikâyetlerin açıklandığı bölümünde buna yönelik olarak bir ihlal iddiası da öne sürülmemiştir. Bu sebeple hâkim kararıyla gemiye el konulma tarihi olan 10/7/2008'den önceki döneme yönelik bir inceleme yapılması mümkün görülmemiştir.

II. Meşru Amaç

43. Anayasa'nın 13. ve 35. maddeleri uyarınca mülkiyet hakkı ancak kamu yararı amacıyla sınırlandırılabilir. Kamu yararı kavramı, mülkiyet hakkının kamu yararının gerektirdiği durumlarda sınırlandırılması imkân vermekle bir sınırlandırma amacı olmasının yanı sıra mülkiyet hakkının kamu yararı amacı dışında sınırlandırılmayacağı öngörerek ve bu anlamda bir sınırlama sınırı oluşturarak mülkiyet hakkını etkin bir şekilde korumaktadır (*Nusrat Külâh*, B. No: 2013/6151, 21/4/2016, § 53).

44. Anayasa Mahkemesinin daha önceki kararlarında elkoyma ve müsadere gibi tedbirlerin çeşitli kamu yararı amaçlarını taşıdığı açıklanmıştır. Buna göre söz konusu tedbirler ile suçta kullanılan, kullanılmak üzere hazırlanan veya suçtan meydana gelen eşyanın mahkûmiyete rağmen suçlunun elinde bırakılmaması, suçtan gelir elde edilmemesi, ayrıca suçla ilgili veya bizzatlı suç teşkil eden eşyanın ülke ekonomisi, kamu düzeni ve güvenliği ile toplum ve çevre sağlığı bakımından arz ettiği tehlikelerin önlenmesi amaçlanmıştır. Böylece suçla mücadelede caydırıcılığın sağlanması, yeni suçların işlenmesinin önüne geçilmesi ve tehlikelilik arz eden suç konu mülkün kullanılmasının ve dolaşımının engellenmesi hedeflenmektedir (*Bektir Yazıcı* [GK], B. No: 2013/3044, 17/12/2015, § 64; *Mahmut Üçüncü*, B. No: 2014/1017, 13/7/2016, 76; *Fatma Çavuşoğlu ve Bilal Çavuşoğlu*, B. No: 2014/5167, 28/9/2016, § 69; *Hanife Ensaroğlu*, § 60).

45. Dolayısıyla suçta kullanıldığı anlaşılan gemiye fiilen el konulmasının belirtilen şekilde kamu yararına dayalı meşru bir amacı bulunmaktadır.

iii. Ölçülülük

(1) Genel İlkeler

46. Anayasa'nın 13. maddesi uyarınca hak ve özgürlüklerin sınırlandırılmasında dikkate alınacak ölçütlerden biri olan ölçülülük, hukuk devleti ilkesinden doğmaktadır. Hukuk devletinde hak ve özgürlüklerin sınırlandırılması istisnai bir yetki olduğundan bu yetki ancak durumun gerektirdiği ölçüde kullanılması koşuluyla haklı bir temele oturabilir. Bireylerin hak ve özgürlüklerinin somut koşulların gerektirdiğinden daha fazla sınırlandırılması kamu otoritelerine tanınan yetkinin aşılması anlamına geleceğinden hukuk devletiyle bağdaşmaz (AYM, E.2013/95, K.2014/176, 13/11/2014).

47. Anayasa'nın 13. maddesinde yer alan ölçülülük ilkesi *elverişlilik, gereklilik ve orantılılık* olmak üzere üç alt ilkeden oluşmaktadır. *Elverişlilik* öngörülen müdahalenin amacı gerçekleştirmeye elverişli olmasını, *gereklilik* amaç bakımından müdahalenin zorunlu olmasını yani aynı amaca daha hafif bir müdahale ile ulaşılmasının mümkün olmamasını, *orantılılık* ise bireyin hakkına yapılan müdahale ile ulaşılacak istenen amaç arasında makul bir dengenin gözlemlenmesi gerekliliğini ifade etmektedir (AYM, E.2011/111, K.2012/56, 11/4/2012; E.2016/16, K.2016/37, 5/5/2016; *Mehmet Akdoğan ve diğerleri*, B. No: 2013/817, 19/12/2013, § 38).

48. Buna göre mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin Anayasa'ya uygun olabilmesi için amacı gerçekleştirmeye *elverişli* olmasının yanında *gerekli* olması da gerekir. *Gereklilik* yukarıda da belirtildiği üzere hakka müdahale teşkil eden birden fazla araç arasından haklı en az zedeleyen aracın seçilmesini ifade etmektedir. Hak ve özgürlüğü sınırlayan tedbirlerden hangisi diğerlerine nazaran hakkın norm alanına daha az müdahale edilmesi sonucunu doğuruyorsa o tedbirin tercih edilmesi gerekir. Bununla birlikte hakka müdahale oluşturacak aracın seçiminde kamu otoritelerinin belli ölçüde takdir payının bulunduğu da kabul edilmelidir. Zira yetkili kamu makamları, öngörülen amaca ulaşılması bakımından hangi aracın etkili ve verimli sonuçlar doğuracağına ilişkin olarak isabetli karar verme noktasında daha iyi bir konumdadır. Özellikle alternatif aracın bulunmadığı veya mevcut alternatiflerin öngörülen meşru amaca ulaşılması bakımından etkili olmadığı ya da daha az etkili olduğu durumlarda kamu makamlarının araç seçimi hususundaki tercih yetkisinin *gereklilik* kriterini sağlamadığının söylenebilmesi için çok güçlü nedenlerin bulunması gerekir.

49. Öte yandan mülkiyet hakkına yönelik müdahaleler orantılı olmalıdır. Orantılılık sınırlamayla ulaşılacak istenen amaç ile başvuru alan sınırlama tedbiri arasında aşırı bir dengesizlik bulunmamasına işaret etmektedir. Diğer bir ifadeyle orantılılık, amaç ile araç arasında adil bir denge kurulmasını gerektirmektedir. Buna göre mülkiyet hakkına getirilen sınırlamayla ulaşılacak istenen meşru amaç ve başvuru alanın mülkiyet hakkından yararlanmasındaki bireysel yarar arasında makul bir orantı kurulmalıdır. Hedeflenen amaca ulaşıldığında elde edilecek kamusal yararlar kıyaslandığında sınırlama ile kişiye yüklenen külfetin aşırı ve orantısız olmaması gerekir.

50. Seçilen aracın ulaşılacak istenen amaçla kıyaslandığında bireye orantısız bir külfet yüklemiş olduğunun saptanması, ihlal sonucuna ulaşılabilmesi için bazı hâllerde tek başına yeterli olmayabilir. Kişiye yüklenen külfeti dengeleyici mekanizmaların var olup olmadığı da büyük önem taşımaktadır. Elverişli ve gerekli olduğu bükümüne varılan aracın seçilmiş olması nedeniyle kişiye yüklenen aşırı külfeti hafifleten hukuksal mekanizmalar mevcutsa bir ihlalin olmadığı sonucuna varılabilir.

51. Mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin orantılı olup olmadığı değerlendirilirken başvuruçunun ve idarenin kusurlarının bulunup bulunmadığı da gözönünde bulundurulur. Bu bağlamda tarafların yasal yükümlülüklerinin neler olduğu, bunların yerine getirilmesinde ihmalkârlık gösterilip gösterilmediği ve ihmalin varlığının tespiti hâlinde bunun hukuka aykırılık sonucunu doğmasında bir etkisinin bulunup bulunmadığı da dikkate alınır.

52. Usule ilişkin güvencelerin varlığı orantılılık değerlendirmesinde önemli bir rol oynayabilir. Bu bağlamda müdahalenin hukuka aykırılığının ileri sürülebileceği veya müdahale nedeniyle oluşan maddi ve manevi zararların tazmin edilmesinin istenebileceği hukuk yollarının olmaması da bazı durumlarda kişiye yüklenen külfeti ağırlaştırarak bir unsur olarak görülebilir. Bu bakımdan kişinin hukuka aykırılık iddialarının bir mahkeme tarafından etkili bir biçimde incelenmesi müdahalenin orantılılığı bakımından ehemmiyet arz etmektedir (başvuruçuya diğer unsurlar yanında ayrıca etkin bir savunma hakkı tanındığından müdahalenin ölçülü görüldüğü kararlar için bkz. *Eyyüp Baran*, B. No: 2014/8060, 29/9/2016, §§ 75-95; *Fatma Çavuşoğlu ve Bilal Çavuşoğlu*, §§ 74-89; buna karşılık aynı koşulun yargılama sürecinde sağlanmaması nedeniyle müdahalenin ölçü dışı görüldüğü kararlar için bkz. *Mahmut Üçüncü*, B. No: 2014/1017, 13/7/2016, §§ 79-102; *Arif Güven*, B. No: 2014/13966, 15/2/2017, §§ 57-72).

53. Ayrıca elkoyma veya müsadere gibi tedbirler yoluyla mülkiyet hakkına yapılan müdahalelerin bireyin menfaatleri ile kamunun yararı arasında olması gereken adil dengeyi bozmaması için suça veya kabahate konu eşyanın malikinin davranışı ile kamunun ihlali arasında uygun bir illiyet bağının olması ve *iyi niyetli* eşya malikine eşyasını -tehlikeli olmaması kaydıyla- geri kazanabilme olanağının tanınması veya iyi niyetli malikin bu nedenle oluşan zararının tazmin edilmesi gerekmektedir (*Bekir Yazıcı*, §§ 31-80; *Hanife Ensaroğlu*, § 66).

54. Kamu yararı amacı doğrultusunda inönkle ilgili olarak bu ve benzeri tedbirlerin uygulanmasının zarara yol açması kaçınılmazdır. Ancak bu zararın kaçınılmaz olandan ağır veya aşırı sonuçlara da yol açmaması ya da oluşması durumunda böyle bir zararın kamu makamlarınca makul bir sürede, uygun bir yöntem ve vasıtalarla gideriminin sağlanması gerekmektedir. Buna göre kamu makamlarının kanuna dayalı olarak ve ilgili kamu yararı amacı doğrultusunda mülkiyet hakkına müdahale teşkil eden tedbirler uygulaması ve bu tedbirlerin belirli bir süre de devam etmesi ancak bireyin haklarının korunmasının gerekliliklerine uyulduğu takdirde ölçülü görülebilir.

(2) İnkelerin Olaya Uygulanması

55. Olayda başvuruçunun donatanı olduğu geminin akaryakıt kaçakçılığında kullandığı gerekçesiyle gemi hakkında 10/7/2008 tarihinde elkoyma kararı verilmiştir. Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 24/9/2010 tarihli kararıyla geminin karar kesinleştiğinde başvuruçuya iadesine hükmedilmiştir. İlk derece mahkemesi kararı Yargıtay 7. Ceza Dairesinin 27/3/2013 tarihli kararıyla onanmış ise de başvuruçunun beyanına göre gemi ancak 3/3/2014 tarihinde iade edilebilir hâle gelmiştir. Dolayısıyla geminin 10/7/2008-3/3/2014 tarihleri arasında toplam 5 yıl 7 ay 23 gün kamu makamlarının yedinde kaldığı anlaşılmıştır.

56. Suçta kullandığı hususunda şüphe bulunan gemiye el konulmasının muhtemel bir müsaderecinin güvence altına alınması amacı bakımından elverişli olduğu açıktır.

57. Suçla ve özellikle de örgütlü suçlarla mücadele gibi zor bir alanda hangi tedbirlerin gerekli olduğunun değerlendirilmesi öncelikli olarak ilgili kamu makamlarının yetkisindedir. Bu alanda ne gibi tedbirlerin alınması gerektiği hakkında sorumlu ve yetkili otoriteler daha isabetli karar verebilecek konumdadır. Bu nedenle hangi tedbirin uygulanacağını belirlenmesi hususunda idarelerin belli ölçüde takdir yetkisi bulunmaktadır. Ne var ki seçilen aracın gerekliliğine ilişkin olarak idarelerin sahip olduğu takdir yetkisi sınırsız değildir. Tercih edilen aracın müdahaleyi ulaşılmak istenen amaca nazaran bariz bir biçimde ağırlaştırması durumunda Anayasa Mahkemesince müdahalenin gerekli olmadığı sonucuna ulaşılması mümkündür ancak Anayasa Mahkemesinin bu kapsamda yapacağı denetim, seçilen aracın isabet derecesine yönelik olmayıp hak ve özgürlükler üzerinde oluşturduğu müdahalenin ağırlığına dönüktür (*Hamdi Akın İpek*, B. No: 2015/17763, 24/5/2018, § 108).

58. Somut olayda geminin 5607 sayılı Kanun'un 3. maddesinin (1) numaralı fıkrasına muhalefet etme suçunda kullanıldığı Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 24/9/2010 tarihli kararıyla sabittir. Anılan kararda M.H.nin suça konu LPG cinsi eşyayı, ihtisas gümrüğü olmaması sebebiyle gümrük işlemlerinin yapılması mümkün olmayan bir limandan sahte manifestolar ve konşimentolar ile gümrük işlemlerini yapmaksızın yurda sokmaya teşebbüs ettiği sabit görülmüştür. Söz konusu suç anılan tarihte başvurucuya ait olan gemi aracı kılınarak işlenmiştir. Başvurucunun suçun başvuru konusu gemi kullanılmak suretiyle işlenmediğiyle ilgili olarak bir iddiası bulunmamaktadır. Başvurucu kendisinin iyi niyetli olması sebebiyle elkoyma tedbirinin mülkiyet hakkını ihlal ettiğini öne sürmektedir.

59. Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesinin 24/9/2010 tarihli kararında başvurucunun suça iştirak ettiğine dair bir delilin bulunmadığı belirtilmiştir. Dolayısıyla başvurucunun iyiniyetli olduğu kabul edilmiş olmaktadır. Ne var ki elkoyma tedbirinin gerekliliği değerlendirilirken elkoyma tarihindeki koşullar gözönünde bulundurulmalıdır. Suçun işlendiği tarihte kamu makamlarının başvurucunun M.H.nin gemiyi suçta kullanacağını bildiğinden şüphelenmelerinde haksız oldukları söylenemez. Başvurucunun geminin suçta kullanılacağını bilmediği ancak ilk derece mahkemesindeki yargılamanın sonucunda anlaşılmıştır. Tüm bunlar ve kamu makamlarının bu alandaki takdir yetkisi dikkate alındığında somut olayın koşulları altında müdahalenin gerekliliği hususunda kamu makamlarınca yapılan değerlendirmenin aksine bir sonuca ulaşmayı gerektirecek bir neden bulunmamaktadır.

60. Öte yandan kamu makamları mülkiyet hakkına müdahale ederken Anayasa'nın 35. maddesi gereğince takip edilen kamu yararı amacını gerçekleştirmeye en uygun ve elverişli aracı seçmek durumundadır (*Hanife Ensaroğlu*, § 77). Bu bağlamda 5271 sayılı Kanun'un 128. maddesinin (4) numaralı fıkrasında kara, deniz ve hava ulaşım araçları hakkında verilen elkoyma kararının bu araçların kayıtlı bulunduğu sicile işerh verilmek suretiyle icra olunacağı hükümüne işaret etmek gerekir. Bununla birlikte elkoyma işlemine konu gemi Türk gemi siciline kayıtlı olmadığından elkoyma tedbirin fiilî olarak uygulanmasının da keyfî olmadığı değerlendirilmiştir.

61. Son olarak müdahalenin orantılı olup olmadığı incelenmelidir. Bu bağlamda öncelikle söz konusu tedbire karşı başvurucuya iddia ve savunmalarını etkin bir biçimde ortaya koyabilme olanağının tanınıp tanınmadığı değerlendirilmelidir. Başvurucu, M.H. aleyhine yürütülen ceza yargılamasında 10/2/2010 tarihli duruşmada davaya katılma talebinde bulunmuş ve Kocaeli 1. Ağır Ceza Mahkemesi başvurucunun katılma talebini kabul

etmiştir. Başvurucu, elkoyma tedbirinin hukukiliğiyle ilgili iddiaların anılan Mahkemede ileri sürme imkânı bulmuştur. Öte yandan başvurunun iyi niyetli olduğunu ileri sürerek açtığı tazminat davasında da kendisini avukatla temsil ettirdiği, iddia ve savunmalarını ileri sürebildiği görülmektedir. Dolayısıyla başvurunun tüm usul güvencelerinden yararlandığı anlaşılmaktadır.

62. Müdahalenin orantılı olup olmadığı değerlendirilirken dikkate alınacak unsurlardan biri de malikin davranışlarıdır. Mahkeme davayı reddederken M.H.nin suç tarihinde başvuru Şirketin hissedarı olduğuna ve bu kapsamda başvuru Şirket adına Oxtan Şirketi ile sözleşme dahi imzalamadığına dikkat çekmiştir. Gemiye el konulmasına yol açan suçun sahte manifesto ve konşimento düzenlemek suretiyle işlendiği ceza yargılamasında tespit edilmiş, söz konusu karar kesinleşmiştir. Sahtecilik suçunu işleyen kişi olay tarihinde başvuru Şirketin ortağıdır. Ayrıca suça konu taşımacılığın dayandığı sözleşmeyi başvuru Şirket adına M.H. imzalamıştır. M.H.nin başvuru Şirketin ortağı olduğu ve Şirket adına hukuki işlemler yaptığı gözetildiğinde kamu makamlarının soruşturmanın başında başvurunun geminin suç işlenmesinde kullandığını bildiğini değerlendirmiş olmaları makul karşılanmalıdır. Dolayısıyla Mahkemenin başvurunun mülkiyet hakkı ile kamu yararı arasında tartım yaparken bu hususları başvuru aleyhine dikkate almasının keyfi ve temelsiz olmadığı sonucuna ulaşılmaktadır.

63. Nihai olarak bireysel başvuruya konu elkoyma tedbirinin başvurunun kaçınılmaz olanın ötesinde zarara uğramasına yol açıp açmadığı değerlendirilmelidir. Gemiye fiilen el konulması nedeniyle geminin başvuru tarafından ticari faaliyette kullanılmadığı ve dolayısıyla bu durumun başvurucuya belli ölçüde külfet yüklediği açıktır. Bununla birlikte kamu makamlarının tazminat yükümlülüğünün doğduğundan söz edilebilmesi için yüklenen külfetin kaçınılmaz olanın ötesine geçmesi gerekir.

64. Mahkemedeki yargılamaya sunulan bilirkişi raporlarında geminin teknik yönden yetersiz olduğu ve sertifikalarının süresinin dolduğu, ayrıca yaşı itibarıyla tam kapasiteyle ve tüm yıl çalışmasının mümkün olmadığı yolundaki tespitlere dikkat çekmek gerekir. Her ne kadar belirtilen bilirkişi raporlarındaki tespitler yargısal kesinlik kazanmamış olsa da elkoyma işlemi sebebiyle başvurunun katlandığı külfetin büyüklüğü hakkında belli ölçüde fikir vermektedir.

65. Bu bağlamda elkoyma tedbirinin toplam 5 yıl 7 ay 23 gün sürmüştüğü olmasının başvuru aşırı bir külfet yükleyip yüklenmediğinin de irdelenmesi gerekir. Öncelikle geminin 17/2/2012 tarihinde başvurunun mülkiyetinden çıktığı not edilmelidir. Dolayısıyla elkoyma tedbiri başvuru yönünden 3 yıl 7 ay 7 gün sürmüştür. Başvuru ile M.H. arasındaki ilişkinin niteliği gözetildiğinde başvurunun iyi niyetli olup olmadığının tespit edilip yargısal kesinliğe kavuşturulmasının yaklaşık üç buçuk yıl sürmüştüğü olmasının makul olduğu değerlendirilmiştir. Ayrıca varılan bu sonucun Anayasa Mahkemesinin malikin mülkû üzerinde tasarrufla bulunma yetkisinin geçici bir tedbir olarak sınırlandırılması sonucunu doğuran koruma tedbirlerinin süresiyle ilgili olarak belirlediği ilkelerle de uyumlu olduğu görülmektedir (*Hesna Funda Baltalı ve Baltalı Gıda Hayvancılık San. ve Tic. Ltd. Şti.*, B. No: 2014/17196, 25/10/2018, § 78; *Ihsan Metin*, B. No: 2015/7044, 23/1/2019, § 27; *Şeyhmus Terece* [GK], B. No: 2017/26532, 23/7/2020, § 46).

66. Sonuç olarak başvurunun suçta kullanılan gemisine el konulması sebebiyle başvurucuya tazminat ödenmemesinin -başvurunun fiili ve tedbirin süresi dikkate alındığında- başvuru katlanması gerekenin ötesinde bir külfet yüklenmediği

değerlendirilmiştir. Bu durumda başvuruçunun mülkiyet hakkından yararlanmasındaki bireysel yarar ile suçla mücadeledeki kamusal yarar arasındaki dengenin sağlandığı, tazminat ödenmemesinin bir dengesizliğe yol açmadığı ve mülkiyet hakkına yapılan müdahalenin ölçülü olduğu kanaatine varılmaktadır.

67. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının ihlal edilmediğine karar verilmesi gerekir.

VI. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Kamuya açık belgelerde başvuruçunun kimliğinin gizli tutulması talebinin **KABULÜNE,**

B. Mülkiyet hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın **KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,**

C. Anayasa'nın 35. maddesinde güvence altına alınan mülkiyet hakkının **İHLAL EDİLMEDİĞİNE,**

D. Yargılama giderlerinin başvuruçusu üzerinde **BIRAKILMASINA,**

E. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına **GÖNDERİLMESİNE** 16/6/2021 tarihinde **OYBİRLİĞİYLE** karar verildi.

Başkan
Kadir ÖZKAYA

Üye
Engin YILDIRIM

Üye
Celal Mümtaz AKINCI

Üye
Rıdvan GÜLEÇ

Üye
Yıldız SEFERİNOĞLU